

да ся отдѣлимъ отъ него. Рим. 8; 28-39:
Іоан. 10; 27, 30.

4) Безопасна е душа-та на впрующыи-тѣ; безопасна е прочеє Църква-та Божія на землиж-тѣ въ рѫци-тѣ на Христа, който е надъ всички-ты Богъ благословенъ всегда. Пс. 2; 1-12 : 110; 1.

5) Които не искатъ да впруватъ въ Господа Іисуса Христа, и сѫ непріятели нему и на спасеніе-то му, да ся боїжтъ и треперіжтъ предъ Него.

Тѣ ся сражаватъ съ Бога, който ще направи непріятели-ты си да сѫ подножіе, и който е възможенъ да хвърли душъ-тѣ и тѣло-то въ вѣчниж-тѣ макъ. Колко страшно ще бѫде осажденіе-то на непріятели-ты му, и особенно на оныя, които иматъ слово-то Божие въ рѫцѣ-тѣ си, а още ся отричатъ отъ божество-то му, и така угасяватъ свѣтлинж-тѣ и надѣждж-тѣ за спасеніе-то на изгубленный-тѣ человѣкъ.

б) Той е и человѣкъ.

Лук. 2; 1-52.

П. Видѣхме отъ Св. Писаніе, че Іисусъ Христосъ, нашъ-тѣ Спасителъ е Богъ, а оттудѣ можемъ да познаемъ че той е и человѣкъ?

От. Пакъ отъ Св. Писаніе.

П. Христосъ, Сынъ-тѣ Божій слѣзе ли отъ